

**Dictum de
nullo.**

Dictum de nullo est fundamentum syllogismorum negatorum, & est tale: *Quodcumque negatur de universalis, idem etiam negatur de particulari sub eo contento.*

Alii sic efferunt: *Quodcumque nulli alicui convenit* (ut dinitas nulli creaturæ) *neque convenit iis, quæ sub illo continentur* (ut sub creaturâ Angelus.) Inde struitur syllogismus. Nulla creatura est divina. Angelus est creatura. E. Angelus non est divinus. Clarius sic illustremus hoc dictum de nullo:

Homo non est brutum: quia homo non ineſt bruto.

Mulier est homo: quia mulier ineſt homini.

Mulier igitur non est brutum.

Hæc regula non liquidò conspicitur in omnibus syllogismis; sed tantum in syllogismis primæ figuræ apparet evidenter, & actu, in reliquis potentia & obscurius. Ut verò appareat evidenter, duo requiruntur; primùm, ut propositio major sit universalis; deinde, ut minor sit affirmata: quæ duo sunt perpetua in primâ figurâ.

**Principium
proportio-
nis.**

Intellectus ordinis suppeditat principium seu regulam proportionis, quæ sic habet: *Quæ in uno tertio convenient, inter se convenient; & contrà, quæ uni tertio non convenient, inter se non convenient.*

Illa regula in affirmativis, hæc in negativis valet. Hominum vitæ non satis esset, nosse simplices propositiones. Ideò Deus addidit hanc lucem, quam vocavimus intellectum ordinis & consequentiæ in syllogismo rectè coagmentatis membris. Semel itaque Deus monstravit metas, quas in dispositione syllogistica servare necesse est. Nam proportio, quæ naturali luce mentis judicari potest, ostendit consequiam in syllogismis immotam esse. Proportio illa est maximè conspicua in syllogismis arithmeticis, ut videre est in regulâ de tri, quam vocant proportionum, itemque auream, ubi tribus positis numeris quartum sequi necesse est: ut, *Quot sunt libræ, tot sunt drachmæ.* Hic sunt libræ decem. Ergo decem drachmæ erunt pretium. Proportio ista etiam evidens est in syllogismis geometricis. Nam si men-

furanda